

Когато Т. Георгиевъ дойде да му прѣдамъ револвера каза ми: „язъкъ, снощи не стана тази работа, когато м-ритѣ Греховъ и Стамболовъ се расхождаха. Понеже снощи не стана тази работа, то не зная да ли ще стане вече.

Защ. Алеко Константиновъ: Г-нъ Лепавцовъ казва, че прѣзъ Януарий или Февруарий м-цъ два пѣти е отивалъ въ кѣщата на г-на Каравелова и той по любопитство го запиталъ да провѣри за нѣкакви си работи, по нѣкакви си убийства, за които се говорило въ града, а на третия пѣтъ когато отишълъ въ кѣщата на Каравелова тамъ намѣрилъ Орошакова и Тома Георгиевъ и послѣ Орошаковъ си излѣзълъ. Какъ така, че никой не е отворилъ разговоръ за Тюфекчиева и не е имало даже политически разговоръ.

Подсжд. Лепавцовъ: Азъ като си събличахъ пардесюто, идеше слѣдъ мене и Каравеловъ. Дойде послѣ Тома Георгиевъ и Орошаковъ. Орошаковъ испи една ракия и си отиде, слѣдъ нѣколко минути си отиде и Тома Георгиевъ.

Поканиха ме да вечерямъ. Отидохме, вечеряхме; домашнитѣ си отидоха и останахъ самъ съ Каравелова. Но тогава какъ е станало, че не ме е питалъ, не зная.

— Казалъ ли е подсждимия Лепавцовъ на Каравелова думитѣ: „съжелявамъ, че заплетохъ и Китанчева въ тази работа?“

— Казахъ, че съмъ казалъ нѣкои нѣща за Китанчева и за това го арестуваха. Каравеловъ тогава ми каза да отказвамъ.

Защит. Бобчевъ: Отъ кога е чулъ за пръвъ пѣтъ името на Георги Великовъ?

— На 11-й Юний, когато комиссията ми показа едно тевтерче и ми каза, че е на Георгий Великовъ. Послѣ видѣхъ печата на тевтерчето, който приличаше на оня, за когото по прѣди съмъ казалъ и отъ това заключихъ, че той е Георгий Великовъ.

— Подсждимия каза, че Тюфекчиевъ като се съмнилъ и се уплашилъ да не се издаде работата, прѣмѣстилъ двама души отъ Бирхалето на памятника.

— Да, това бѣше на 8-ий Ноември 1890 година.

— Още единъ въпросъ за печата. Както чухте за печата за пръвъ пѣтъ, този печатъ за който говорилъ на Каравелова въ затвора, че билъ сѣщия, който билъ на писмата, които изгорилъ.